

spod župnik, za vsa pojasnila — še danes pojdem tja dol k Nežici, da se pogovorimo.“

Prijazno sta se z gospodom poslovila, in gospa Amalija je odšla. Sivi, dobrotni starček pa je stopil k oknu in gledal za odhajajočo. Nehote se mu je dvignila roka, kakor bi hotela blagosloviti staro gospo, ki je spela s počasnimi koraki po cesti.

„Bog naj te blagoslovi v tvojih dobrih delih,“ je šepetal častitljiv starček. „Naj ti pošlje utehe in tolažbe trpečemu srcu! Prišla si kakor angel v naš tihi planinski svet in zdaj hočeš trositi srečo in mir po vasi...“

Gledal je župnik za gospo Amalijo tako dolgo, dokler se ni skrila za vogalom visoke hiše. Rosne so mu bile modre oči, in tiho je molil za ono, ki je izginila za vogalom... (Dalje.)

Krt.

Dnevna vročina je pojenjavala, akoravno je stalo solnce še precej visoko na nebesnem svodu. Senca dreves je padala od gozda daleč na travnik, kjer so se zbrali zastopniki vseh štirinogatih živali. Vsaka vrsta si je izvolila prvaka, ki naj bi zastopal ves rod pri tem shodu. Tudi krti, ki so še takrat prebivali na površju zemlje, so poslali starega sobrata Dolgorilca. Že doma je bilo sklenjeno, da mora Dolgorilec gledati na to, da postane on kralj vseh četveronožcev. Tako postanejo tudi ostali krti plemenitaši v širnem živalskem kraljestvu.

Toda na dober uspeh Dolgorilec sam ni upal. Med potjo na travnik, kjer se je vršilo zborovanje, je sicer računil na to, da ga bode podpirala dolgorepa podgana in urna miš. Toda kaj porečejo k temu kosmati medved in mogočni lev ter drugi velikaši živalskega rodu? Na te se doma še niti spomnili niso lahkoumni krti.

Ko so si živali izvolile po svojih zastopnikih kralja, so glasovale vse — razen krta — za leva. Celo podgana in miš sta pozabili na prijatelja Dolgorilca. Sam je revež ostal in ni vedel kaj početi. Miši in podgani je napovedal tedaj smrtno sovražstvo, toda ni se mu izkazala ta napoved v korist. Miš je res silno preganjana od črnega krta, toda podgana se maščuje za svojo zaveznico in krta zalezuje kjer ga le more.

Dolgorilec je tedaj odšel domov. Veličasten sprejem ga je pričakoval doma. Vsi so mislili, da je on izvoljen kraljem; toda motili so se ubogi krti. Osupli in prepadeni so poslušali, ko jim je pripovedoval Dolgorilec, kako se mu je godilo na shodu.

Ko je dokončal svojo pripoved, stopili so skupaj vsi prvaki krtovega rodu in so sklenili, da si ustanové svoje kraljestvo. Šli so pod zemljo in tam imajo svojo deželo. To je takozvana krtova dežela, kjer še sedaj rijejo.

Polenčan.

